

sában nélkülözhetetlen szerepe van a jó levegőt, tiszta vizet, felüdülést és nyugalmat adó erdőknek. Csakhogy a betegnek nem tud gyógyulást nyújtani az erdő, ha maga is beteg. Erdészeti és társadalmi, hazai és nemzetközi érdek tehát az erdők egészségének megóvása, stabilitásának fenntartása és fejlesztése. Az erdészet feladata a szakmai követelményeket kielégítő erdőgazdálkodás, amely elsőrendű céljának tekinti az egészséges erdők fenntartását. A társadalom, a nemzetközi összefogás feladata a káros környezeti hatások gyors és radikális mérséklése, a védekezés előfeltételének a megteremtése. Ha az erdész tisztességgel megfelel hivatásbéli kötelezettségeinek, ha a társadalom tetteivel áll az erdők védelme mellé, akkor minden bizonnyal lesz foganatja a címben megfogalmazott újívi jókívánságoknak:

„jó egészséget erdők, emberek!”

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ „AZ ERDŐK VÉDELMEBEN”

Az OKTH 1986. november 10-én „erdeink állapota, különös tekintettel a környezetet terhelő káros folyamatokra” témában az érintett tárcákkal közösen sajtótájékoztatót tartott.

A sajtótájékoztatót dr. Misley Károly, az OKTH koordinációs főosztályának helyettes vezetője egyben előadóként vezette. Az írásban kiadott, de szóban is elmondott tájékoztatása vázolta erdeinknek — szakmánkbüliek által általánosan ismert — helyzetét, majd részletesen foglalkozott az OKTT-nek 1985. május 14-én kelt 3/1985. sz. határozatával, amely előírta, hogy „az érintett főhatóságok az erdők egészségi állapotában kedvezőtlen változásokat okozó szennyezések és káros hatások mérséklésére intézkedési tervet dolgozzanak ki. Az 1986. szeptember 26-án véglegesített intézkedési terv előírja, hogy erdővédelmi mérő- és megfigyelőrendszert kell kialakítani. Előírta továbbá, hogy

- az erdők egészségi állapotának megfigyelésére ki kell építeni a nagyterületű erdőleltár hálózatot, és az adatokat évente fel kell venni, ki kell értékelni,
- az erdőre ható káros tényezők megfigyelésére komplex ökológiai mintaterületeket kell kialakítani, a környezeti hatások vizsgálata a Környezetvédelmi Információs Rendszer keretében működik.”

A kapott tájékoztatás szerint az intézkedési terv részletben kitér az erdei vadkárok csökkentésének kérdésére is és konkrétan előírja, hogy „1986-ban valamennyi vadászterületen felülvizsgálják a vadgazdálkodási üzemtervek érvényesülését, az üzemterv szerinti gazdálkodást. A vizsgálatok eredményétől függően teszik meg a szükséges intézkedést.”

A tájékoztatásnak az érintett tárcák képviselői által történt kiegészítése után kapott kérésre lehetőséget megragadva — meggyőződésem szerint a szak nagy egésze nevében is — örömmel üdvözöltem a vadkár ügyében elhangzottakat és három kérdést tettem fel:

1. Mikorra várható az üzemtervszerű vadgazdálkodás 1986-os felülvizsgálatának az eredménye?
2. Igényt tart-e a hivatal a vizsgálati eredmény társadalmi ellenőrzésére, és milyen formában?
3. A „szükséges intézkedés” jelenti-e többek között a vadtiltást környezeti ártalomnak minősíteni és ennek megfelelően bírságot?

A sajtótájékoztató vezetője a teljes kérdéscsomagot illetékeségből a MÉM képviselőjének kívánta átadni. Ezt a 1. tekintetében elfogadtam — a kapott válasz rövid volt: „1987-ben”. A másik kettőt ismételtelen az OKTH felé intéztem. Az onnan kapott válasz szerint a felülvizsgálatot a MÉM intézi, az ő dolga, hogy milyen ellenőrzésre tart igényt, a környezetkárosítás minősítése, illetve az azzal kapcsolatosan érvényesíthető bírságot pedig jogszabállyal tételesen meghatározott, ebben a vadtiltás nem szerepel.

Az OKTH idézett határozata és a válaszban kifejtett állásfoglalás közötti ellentmondást tovább feszegetni már csak akadémikuskodást jelentett volna, de az OKTH álláspontja erősen felülvizsgálandó volna.

Jérôme René